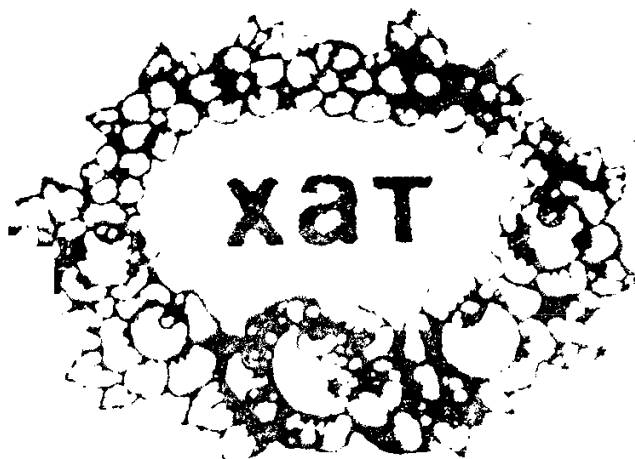

ХАЛИЙЛА ДӘҰЛЕТНАЗАРОВ

(Қосықлар)

„ҚАРАҚАЛПАКСТАН“ БАСПАСЫ
НӨКИС—1980

Халийла Дәулетназаров республикамыздағы есін қиятырған талантлы жаслардың бири. Оның ышқы, муҳаббет ҳақындағы лирикасы газета-журнал бетлеринен журтшылыққа көптен бери таныс.

„Хат“—шайырдың тунғыш топламы. Бунда булак суўындай мөлдири муҳаббет, жоқары адамгершілик, гөззаллык сулыў сезим менен жырланады. Шайырдың тунғыш туўғылары жаслар жүрегине жол табатуғыны гүмансыз.

Д $\frac{45302}{M-357-(04)-80}$ 132-80 4702250000.

© „Қарақалпақстан“ баспасы,
1980

АНАМ АЙТАР ЕДИ...

Анам айтар еди, урыс жылларын,
Ғамлы ертеклерин уйып тыңладым.
Бираз үйдиң оты өшип қалғанын,
Анам айтар еди,
Урыс жылларын...

„—Түп жарпында жылқышы құс шақырар,
Тораңғыллар үстнен Ай жүзеді.
„Тентек“ гәде қайтып, гәде тасыған,
Майсалар көмкерген суўдың жийегин.

Тыным тапнай, ушып-қонар дигилдик,
Қубламызда „Қара жылға“ бар еди.
Өлпең самал менен назлы қубылып,
Нәрўан қамыслар ырғалар еди.

Аўылдың пайызлы жазғы ақшамы,
Қуслар тиллеринде жыр болар еди...

...Жағыс ызық-ызық, ерте намазшам,
Ай да булыт астынан тайғанар еди.
Кийиктей ылағын тапқан адасқан,
Анам жигербентин аймалар еди.

Ийинге илинген бөз шекіненелер,
Толы сөк, зағар▲ жийе: паттырға.

Салқын леп жағада тынбай есиўде,
Мениң қарағым да минди кәтирге,

Басында бар еди қара шепеги,
Суўға еңгерилип, тынбай былғайды.
Жулқынар самаллар,
Булытлар көшеди,
Толқышлар туўлайды,
Жағыс шуўлайды,..

Көкирек дегенлер қарса айырылып,
Гүңиренер әлем, әлем гүрсинер.
Сел жаўды, сел, ким бундайда сабырлы,
Көз жаслар да толас таппай силпилер...

Мийнеткеш атамыз сирә жантаймас,
Ақ шашлы аналар арба айдады.
Бир тислем НАН..,
Түсиңе енбес, пал-қаймақ,
Нәрестелер,
Желкилдескен айдары..“

Анам айтар еди, „Қуўаныш Жарма“ның,
Бәхәр әйямында толып-тасқанын
Еле, жазылмаған жүрек дағларын,—
Урыс из қалдырған, изи таспаның.

Айтар: ерип кетти хәсирет музлары,
Ығбал отларының гүрлеп жанғанын...
Жер жүзине ИЛӘХИЙДА-нур дарыр,
Бирақ,
Жоқлар Анам, жоқлар, кеткен ТАРЛАНЫН!!!

1977- жыл , май.

АДАМНЫҢ КЕҰИЛИ

Таяқ таслам жер емес жақын,
Бунда шөллер далалар“ жатыр.
Бунда сансыз жұлдызлар жайнар,
Бунда бийик таулар бар, таулар!

Инсан кеуили шексиз океан,
Сансыз толқын болып толқыған.
Ток қанша тез өтсе де сымнан,
Қәбийлетлирек, кеуиллер буннан.
Сезимлер бар жоқары волтъли,
Нәзиклиги, гүлде де жоқты.
Тасып кетсе бермес тегеурин,
Айтып болмас адамның кеулин!
Жүреклер тек, қағына соқса,
Инсаният түсер ме еди отқа!
Қуисыз,—
Алтын-гүмислер қырұар,
Атомнан да күшлирек нур бар.
Бул көзлер ғой...
Болса да жебир,
Жалғыз сөзге-ақ, толады кеуил!

1977-жыл, н январь

СЕН ЯР ҚАЙТЫП КЕЛҰ...

Сағынышыма шыпа әйлегил,
Көкирегим ғамнан жууылсын!
Аш, сүйиклим, „әрман әйнегин“,—
Нәубәхәрдің тақы кубылсын...

...Шаш бауыңа жүрдим шырмалып,
Хәмме қыздан ағла шырайың.
Зәррем қалмас,—

Ышқы, қызғаныш,
Хүкимдар ғой, мен не қылайын?

Бас ийгенмен құдиретіңе,
Төздім сезім азаптарына.
Мен жетермен, пәк нийетіме,
Миндим қыял қанатларына!

...Хошхүреylim уйып тыңлайын,
Әндийшең бар болса, айтып бер.
Тек,
          тилеймен, кеулиң, сынбауын,
Бийқарарман,
                          сен яр, қайтып кел?!...

1976 жыл, апрель.

ШЫПАКЕРЛЕР

Нурсыз көзлер жаўтаңласып жатқанда,
Үйдің-күйдің ғамын ойлау деген не?!
Мешеллер...
Жапсақтың зарпын тартқанлар,
Қайра-қайра, жүрер ме еді жер басып,
Пидайылық етпесеңіз егерде!

Нурдай меҳиріңіз, дәри-дәрмақлар,
Бетін қайтарады,
Қыстың ызғырық.
Көзлер жанған шамдур,
Сүйрік бармақлар, —
Жалғайды қайтадан үміт жиплерін,
Семген тамырларда қанды қыздырып!

Өмір үшін!
Тәғдир менен тиресіп,

Тынған жүреклерге демди үрлейсиз.
Кирпик қақпай турасыз-аў
Сиресип
Журт қатарлы, бир арқайын жүрмейсиз!
Ата, ана, перзентлердің көз жасын,
Тыя алар!
Тек, бир ғана сөзиңиз...
Шабылғаннан бетер болар,
Өз басың,—
Көз жумылса, себепшидей әжелге,—
Жазғырасыз, өзиңизди-өзиңиз!
Нәкаслардың, нәрселерин қулатқан,
Өз қаддине жүресизлер келтирип.
Зәхәрли сөзлердің найзасын атқан,
Пейли тарлар,
Дым, әнгек ис етеди-аў,
Хақ жанлардың сезимлерин өлтирип!

Олар,—
Мархум жанлар жүрек дегеннен,
Тек те, бас шайқатар,—
Несин айтасыз...
Хәр инсанға туўысқандай
Әменгер
Болып дәрт еңгерген қәдирданларды,
Бәрхә,—
Гөр аўзынан алып қайтасыз!

1979-жыл, апрель

МУЗАЛАР

Қыз туйғысы киби музалар,
Жүрегиме сиң шымбыр-шымбыр.
Жилўалаһар гүлли қыябан,
Ленин проспекти,
Гүмис нур...

Акация гүллеген жерлер,
Унатаман усы қалпиди.
Ҳауа сулыу демиде енген,
Жаслыгымыз киби пәупирли.

...Әне, сениң ақланған жайың.
Узақ сегбир тамам болар ма?
Дәи ұазаңыз ашылған сайың,
Қанатым жоқ, ушып-қонарға.

Есигиниң алды қара тал,
Самал менен сыбырласады.
Еликлеген, билемен саған,
Өрим-өрим оның шашағы.

Тәбияттың бир арыуы Май—,
Мийзамкешин, лапызлы жыршың.
Әйнегиннен сығалайды АЙ,
Ол да саған алдырған хуушын...

Ленин проспекти...

Гүмис нур
Жилуаланар, гәуҳардай ағар.
Жүрегиме сиң, шымбыр-шымбыр.
Хууышымды алған музалар!...

1976-жыл

ХАТ

Уйтқыды ғой, уйтқыр дүбелей,
Жүрегимде ҳаслан сейилмес.
Жайнап-жасна, доланшы гүлдей,
Нур шаш, бәхәр танына мегзес.

Айтылмаған сырлар бар, сырлар,
Кеуил қупиясын сақлама?

Жүрегимди тынымсыз тырнар...
Сен де кеуил бөлме, басқаға?!

1973-жыл.

ҚОРҚЫНЫШЛЫ!..

Маған қорқынышлы, әрмансыз жасаў,
Онда. тириликтен жоғалар нышан.
Онда, жүрегимде тумылар матам,
Онда, бахыт қусы басымнан ушар!

Қорқынышлы бәле, дөхмет хәм өсек,
Тарайтып жиберсе кең пейиллерди.
Татыў шаңарақтың ошағын көсеп,
Дизден қайтарады хәм зейинлерди.

Қорқынышлы, жүрсе арада жүргей.
Ажыратып болмас караны-ақты.
Ана жер сийнесин қапласын гүллер,
Ҳадаллық қоллағай адамиызатты!

Қорқынышлы емес, даўыллы теңиз,
Толқынлар қойнында болсам да,
Тамам!
Тек, мынадан зәррем ушады мениң, —
Ар-хұжданнан жуда болыўдан,
Қорқаман!

Ҳақыйқатлық бүлип жүрсе,
Әзәзүллик күлип жүрсе,
Жораларым, жүз үгирсе, —
Қорқаман!!!

Июль, 1979-жыл.

ЖАЛҒЫЗЛЫҚ

(Баллада – эпсана.)

Дүнья билмес, —
Сатқынлық қылып,
Бурынғыдан зор болғанларды.
Еситкенбиз, —
Елден шығынып,
Ақырында, хор болғанларды.

Мен билемеп, —
Ийттің өлими,
Ондайлардың түсер басына.
Ондайлардың қараңғы күни,
Тек, қузғынлар қонар қасына...

* *
* *

...Бөлекленип баратыр екеў,
Жырақ салып елден қарасын.
Олардики,
Бузыў-жарыў, жеў,
Пәслик толы,
Сезим- санасы.

Не жетиспей баратыр олар,
Дым ашқарақ, жебир көзлери.
Адамларға қарсы оқ жонар...
Бузық еди, суўық еди —
Пейли, түри-түси, сөзлери!

Себил болып, —
Көллер, шөллерден,
Тоғайлардан, асты таўлардан...
Океанлардан арғы елдерге,

Миллион-миллион таб армыш,
Барған!

Буўырқанып турды толқынлар,
Басын тасқа урды толқынлар,
Бетин былай бурды толқынлар;
„Булар, —
Аш бөрилер!
Қорқыңлар!...“

...Жерде, суўда қуўалап даўыл,
Зэррелерин ушырды бираз.
Сабалады нөсерли жаўын,
Көк теңиз тек, түтигин турар.

Келгенлерди хұрмет қылмады,
Бул материк қайта,
Ғәзепли!
Адам түүе, —
Жанлы-жәнўарлар,
Илерине зытқандай, мисли.

„Қорқынышлы аў, —
Дым қорқынышлы...“
Басқа түүе, —
Өзлерин сагты.
Кеўиллери, қара-сур түсли, —
Анаў жатқан тастан да қатты!
Балалады, сонша ҳарамлық,
Көзлерине, —
Күйик рең дала.
Көкиреклери еди қараңғы,
Хәмме нәрсе, сонтықтан қара!..
Екеўи енди, тапқан олжаны,
Уйқылары келмес бөлиспей.
Көзлери аш, —суқлы қоллары,

Бериспейди,
Ҳәргиз өлispей.

Аңлысып-ақ, атырып танды,
Не ҳийлени ойлады булар.
Ишлеринде бир отлар жанды,
Бәс тигисип ойнады кумар!

...Сол түн,
Айра салды досларды,
Сол түн,—
Көрди, асқан зулымлық!..
Ол!
Қанжарын қайымлап барды,—
Ҳәм силтеди...
О, сумлық,
Сумлық!

Жаралы жан шапшып, уйқыдан,
Аш бөридей улып жиберди!
Аўылласы,—
Қутылмақ будан,—
Кегирдегин жулып жиберди!...

Қара басы қалған бәтшағар,
Қанлы қолын сүртип пешине.
Жолдасының қоржынын „қағар“,
Ҳәм қарайды, оған өшиге.

...Ол илбиўде,
Асып белеслер,
Беденлерин аяз қарпыйды.
Қумлар,—
Алгын болып елеслер,
Пәнже урып, аңдай тарпыйды.

Ақ тасларды терер стеклеп,
Өршеленип, —
Уйтқыр борасын!...
Оны әжел барар жетеклеп,
Қарманалды, —
„Мен мындалайды“,

Шақырар ол өлген жорасын:

* * *

...Жер тарпыды, топырақ шашып;
Өкирди ол!
Қан көрген малдай.
Қанлы көзин тарақлап басып,
Ол, недендур сескелер,
Қашып.
Көкирегі хәўлирер, —
„Ұай-ұа-а-а-а-ай...!“

Таргылланып шықты даўысы.
Шимиркенип „дирр“ етти
Таў-тас.
Қанга жерик, жардағы қузғын,
Қулай жазлар,
Тек, жайып қулаш, —

Қорққанына,
Шыңғырған сестен,
Ғарқ-ғарқ етип жиберди күлип...
Табанларын оның тас кескен,
Қанлы изи жатар билинип!

„...Жексурынман!
Неткен сорлыман?!...
Шермендемен, ел-журт алдында.

Көз алдымды басыўда думан,
Түрим адам,—
Нағыз малғунман!

Қайда семген?!
Жулдыз, ай, қуяш,
Адым атсам алдым шыңыраў.
Тамағым аш,
Үстим жалаңаш,
Аңсат екен қулаў, уныраў.

Өртеп жибер,
Мениң денемди,—
Гүркирең көк,
Ойнаңлар жасыл?!
Басқа ҳеш бир қалмағай белги,
Тек, бир қысым күл болып қалсын...

Мениң қара көкирегимди,
Жақтырталмас,—
Мына алтынлар!
Сипсе болғыр, бул сүйегимди,
Жоқлаўшы да шықпас
Халқымнан!

Излеў тўёе, баспас тилине,
Болдым ақыр,—
Бетлерге шүйеел!...“
Суў қуйылды,
Сол сәт үнине,
Жел уйтқыды,
Қуйып өгти сел...

Тайғақ тастан кулады аңсыз,
Ең ақырғы деми сарқылды.
Желди қушып,

Ол, жатгы жансыз,
Етегинде.... таўдың алтынлы!

* * *

Бүлбил қонсын, гүл шакасына,
Бахыт қонсын елдің басына,
Ұеш адамның пешанасына,
Басылмасын, сирә,—
Жалғызлық!

Ғарғыс атқырларға жарассын,
Жортқан қасқырларға жарассын,
Тек те, сатқынларға жарассын,—
Жалғызлық!...

1979 жыл, сентябрь.

АҰЫЛ ТАҢЫ..

... Түн қуслары сайрайды не бир,
Көк ийісі сондай аңқылды.
Алар дала ишине демін,
Кеңіслікте тек ай қалқыйды...

Таң атыұда шығыс лаалап,
Таң шапағын қушқан керегем.
Жас жынғыллар, қарабарақлар,
Гүзар жолдың бойын безеген.

Қуяш нуры көктен қулаған,
Қарлығашлар ушар сарқылып.
Тандырлардан түтін шубалар,
Анаұ көкте турар шаншылып...

...Ақ соқпақтан келер толған Ай,
Майыстырып дүуден себеті.

Оған өзге ашық болмағай,
Изин өбип ерер төбети.

Арыў қыздың ким билсин ойын.
Динде отыр, зуўала жайып.
Шашларынан сыйпасам оның,
Кетермедим,
хәммеден байып!...

Апрель, 1977-жыл.

УНИВЕРСИТЕТ АЛДЫНДАҒЫ ОЙЛАР

Әссалам, саўлағлы имарат,
Алтыннан ардақлы босағам!
Шам-шырақ жұлдызлар туўажак,
Сезимлер өзиңнен от алар...

Жүрегің дүпилдеп соғыўда,
Әрманлар бойыңды кернейди.
Сан мыңлап келешек жолыңда,
Шыңлардан-шыңларға өрлейди.

Телегей теңиздиң толқыны,
Шайпалып атқандай гүздеги,
Аллея бойларын толтырып,
Ағылар жаслардың дизбеги.

...Биримен бүгінги әўладтың,
Билимге кеўилим қуныққан.
Муқамлы қоңыраў жаңласын,
Сеслерин сағынып турыпқан!

Мен жана тигилген жас шыбық,—
Өзиңнен басланар жаслығым.
Халқымның хызметин тақ турып,

Ислермен,—
Әрманым татлы дым!

Сезимлер мумиядай балқыған...
Гүздеги талларда тербелер.
Ақ мәрмер төселген басқышлар,
Этаждан-этажға өрмелер.

Баслайды сәулели залларға,
Баслайды „мәнзилге“ саўлатлы.
Нәүпир суў аққандай таўлардан,
Аққандай, жүзлеген тармақлы...

Билімнің мыңлаған шырағы,
Жанып тур жаслардың жолында.
Нур шашты сентябрь куяшы,
Жүрегің соғыўда-соғыўда!!!

1977-жыл, сентябрь.

МЕНИҢ СӨЙЛЕР ЖҮРЕГИМ...

Жаным отқа жақпа әй, жанан,
Не десек те, қызсаң айтыўлы.
Сулұлықтан бийхуўшдур санам,
Оң жағымнан мисли Ай туўды.

Ышқ соқпағы... Тайдырсаң табан,
Илхам бизге кетер дарымай.
Өмир, турмыс—бир тайпақ самар,
Бахтымызды қосып қарығай?!

* *
*

Бәхәр, Гүлдер, Наурыз байрамы,
Туууаиышты тең бөлдөйиксиді

Еринлерің сүттің қаймағы,
Кеуіллерге кел, енисейік.

Ақ көйлеклі әзиз „периштем“,
Тоты қустай турдың сыланып.
Көкирегім кеп-кең көріктей,
Бир терең дем алды,
Қууанып.

Көзің мисли жұлдыз, ойнақшыр,
Шок сезимің түндей қалғымас.
Айналага зауық орнаттың,
Илхам қусым, уш-уш қарлығаш!!!

1977-жыл, апрель.

МАТЕРИКЛЕР ТУТАСЫП АТЫР..

Океанлардың нар толқынлары,
Жер—кемесін шайқалтып атыр...
Гейде жууас,—
Гейде қәхәрли,
Шаплығыды, жар қақшып атыр.
Ақ көбигін шашып атыр!

Илаһийда нурлар арқалы,
Материклер турар тутасып.
Жер шарының тозбас қалқанын,
Қыйратпақшы, тауып қалпалын,
Көрмедиклер отыр жутасып...

...Ғақыйқатлық нуры парлайды,
Түн аңлары көзі қамасып,
Топарлары барар тарасып,
Бир ләрземге салып тауларды,
Ғақыйқатлық сазы жаңлайды.

Океанлардың нар толқынлары,
Гейде туулар, гейде жууасыр.
Илаҳийда нурлар арқалы,
Материклер тутасып атыр!!!

1977-жыл, июль.

ҚЫЗҒАНЫШ

Пал хәррелер гүлге пәрмана,
Ушып келип үймелескендей.
Қызғаныштың дәрт арбасына,
Жегилгеним ырас,
Сескенбей...

Аўзын аңлып аудиторияның,
Бир жигит жүр, бети қап-қалың.
Оған күлип бақпа, сен жаным,
Басқа жақтан,—
Басқа жақтан салсын соқпағын?!

Актер жигит оғыры кербаз,
Тықыршыйды, шыйырып муртын.
Ляқларын басады ғаз-ғаз,
Жылтыратып келип жүр сыртын.
Ашпа хәргиз!
Ашпа оған ышқыңның қулпын?!

Саған таныс сүүретши достым,
Байқайсаң ба, өзиңе ашық.
Тыңла
Оның кеўили бос дым,
Бирақ, саған емес минәсип...

Не қылайын досты табалап,
Портретіңди енди салажақ.
Саған инам етип „өзиңди“

Бақырайтып қойып көзимди, —
 Меннен сени тартып алажақ.
 Жигитлерге сени қыймайман,
 Айналада жүрген қамалап.,.

1976- жыл.

САҒАН АРНАП...

...Саған арнап қосық жазғанман,
 Бирин жыртып бирин өширип.
 Йине менен қудық қазғандай,
 Хәр шуұмағын бир күн көширип.

Шәрт еместей,
 Шығыұ баспадан,
 Хәр сөзине бирақ сақ болдым.
 Не десең де, қәлем-хат маған,
 О, хұрметли „редакторым...“

Қосықларым саған унағай,
 Аспанлатар усы, —

даұымды.

Сақлағайсаң тиллә „дуұа“ дай,
 Оған мениң „демим“ салыұлы!

1978- жыл.

МАЙСАЛАР ЫРҒАЛҒАН СОҚПАҚТАН..

Майсалар ырғалған соқпақтан,
 Сүйрикли жасқаға келерсең.
 Көзлерің жалынлы шақмақтай,
 „Қараспақ“ ойнасақ жеңерсең.

Аұылдың сен ерке қызысаң,
 Сулыұлық тек сеннен табылар.

Тигилсем, тигилесең...
Денеме бир дирил жайылар.

Кел, кәне!
Наз етип, буралып,
Көргенлер ақылдан тансын да.
Жазайын көркиңнен жыр алып,
Жүрегим ышқында жансын да!..

1978-жыл.

ЖЫЛ МЕНЕН ХОШЛАСЫҰ

Қонақ келсе күтип аламыз,
Барымызды қойып алдына.
Сарпай сайлап оған жабамыз,
Жайнатамыз шертип сазды да...

Жыл!...
Сән-салтанат пенен сени де,
Асығып жүріп күтип алғанбыз.
Үйимиздің сыйлы төрине,—
Кеўіл,—гилемлерин салғанбыз.

Жыл!
Сансыз ғой, дөреткенлерің
Сайрап атыр даңғыл жолларың...
Кең қам қыснақ көп өткеллерің...
Нелер қойып, нелер болмады.

...Бир тилегим орынланбаған,
Жатсам-турсам сол қыз әрманым!
Дийдарына мийрим қанбаған...
Тек, тисленіп қалды бармағым!

...Жыл!
Енгиздин жаңа дүньяға,
„Муҳаббаттың тат,—деп-шербетин“.
„Әке“,—деген ат берип маған,
Зайыбыма бесик тербеттиң!..

Бирак, турмыс тәшүишлеримди,
Хошласарда тилге баспайман
Кеўлим мениң тасқыи сезимли,—
Ушып жүрген қарлығаштайман.

Жыл!...
Жылжыўда соңғы саатлар,
Дәрўазаңды енди жабамыз.
Тағы жолға шығады атлар,
Және ала-қуйыи шабамыз!!!...

1977-жыл, декабрь)

МЕН ЖИГИРМА БЕСТЕМЕН

Мен жигирма бестемен жора,
Қара бала бүгги есейди.
Ата-енениң аўзы „ораза“,
Файбар келии отты көсейди.

Гейде-гейде қабағын шытар,
Жалғыз өзи отыр „тас қалап“.
Кыялларым қус болып ушар,
Сұлыўлыққа көзим ашқарақ.

Мен жигирма бестемен жора,
Болып жүрдим кеше мәс бала.
Шүйелме гә баспалық, қалды,
Басымызға түспи машқала...

ЖИЛҰА...

Қыз ойнаса,
түймелер жың—жың...
Бурымлары белни қушады.
Қанатлары сып-сыплап, қуўдың—
Мисли, өзи болып ушады.

Күлип бақса тек жалғыз рет,
Бир намалар кеткендей жаңлап...
Дәрғайында мудамы гүзет,
Сынға салар, бар аўыл-аймақ.

..Қыз жылұасы үзген шынжырды,
Ҳадаллыққа болар арапшын.
Аққан ылай суўды тындырды,
Қайтарады жүзин жарактың.

Туйғыларды баўрайды жылұа,
Жалт етеди мисли жылдырым.
Диз бүгеди, патша да, қул да,
Еситкенде сыңғыр-сыңғырын...

* * *

..Тоты қустай сылынасаң сен,
Көзлеримди көзиң ойнатты.
Күш сынассақ, жығаласаң сен,
Кеўлиң терең, кимлер бойлапты?

Шығып атыр демим тереңнен,
Көкирегим кеп-кең көриктей.
Жанарларда турқың шенелген,
Сонша суктап жүрсең „көзикпей“...

Жылаўында ойын-заўықлар,
Кеўилиме мениң нур қуйдың!

Жас жүреклер енди қаўышқай,
Аңсаўдаман, сыңғыр-сыңғырын...

1976-жыл, февраль

ЖАДЫРАП ТУР АНА ТӘБИЯТ

Көкиректе илхам молшылық,
Көгис мақпал жерге жайылған.
Көшелерди барар толтырып,
Жипек көйлек кийген арыўлар.

Студент қыз бүгин кеўилли,
Балконында жатақхананың,
Мойыл шашы жапқан өңирин,
Айдан зыят деймен жамалың.

Көкиректен сезим урланып,
Жалтаң етер бизди тәўир-ақ.
Күлкисинен толқып қызлардың,
Жадырап тур ана тәбият.

1977-жыл, апрель.

КЕЛ, АРЗЫҰЛЫМ! БОЛ, МАҒАН ШӘШМЕ..

Исмиңизди билмедим хәтте,
Текте, мәлим, аўылың, жайың,
Сени күтип,
Мектебиң бетке,
Мен көзимнің жағарем майың.

Жағасында күтерем сайдың,
Оқыўыңнан қайтарең кешлеп.
Өзиң менен тиллесиў, қайғым,—
Барсамдағы, қулшынып дәслеп...

Этирапқа тынышлық шөккен,
Шырылдайды тек ғана шекшек.
Аппақ булытлар, ақ жамғыр сепкен,
„Мәстан мама“ қағады пөстек.

Тораңғылға сүйенип әсте,—
Тың, тыңлайман...
Жоқ еле дыбыс.
Кел, арзыұлым...Бол, маған шәшме,
Тәбиятта алайын тыныс?!...

1976-жыл, апрель.

ТҮНГИ НАҒЫШЛАР

Жылқышы қус тынбай шақырар,
Сайрар бұлбил сонша үзилип.
Ақ теректиң уша басына,
Қалғандай ай мисли илинип.

Жоқ аспапта асықтайын булыт,
Қус қанаты, сести ап-анық.
Тамшы-тамшы жайнар меруерт шық,
Түн даланы жатыр дастанып!

Көк аспанның белбеуи мисли,
Кең гүзардай қус жолы ақшыл.
Жулдызлардың гүмис сәулеси,
Сууда,—
Сүңгип, қалқып ойнақшыр...

СЕН ТУҰЫЛДЫҢ..

Сен туұылдың...
Толған яңлы кемисим,
Кеңейгендей,—

Кеңейгендей өрисим.
Бәхәримсең бағымызды жасартар,
Мехримиз бар,—
Сөнбес қуяш сен ушын!

Сен арқалы дауамланар жаслығым,
Хәм татарсаң дәмин душшы-ашшының.
Ата-анама,
Аялаған ақлығын,—
Хәзир сениң күлқиң керек ем ушын!

Сен туұылдың...
Көзи ашылды булақтың,
Аңғар табыұ аңсат емес бирақ, дым.
Ойлан,—
мәнзиллерге сен адым аттың,
Ойлан, азамат бол?
Атлан, ел ушын!

1977-жыл, октябрь.

АМАНАТ

Сениң әкең,—
Мениң жан жорам,
Бизлер менен мәңги хошласты.
Анаң қалды, болып боз-боран,
Олар үш жыл ғана қосласты...

Мен, мынаны айтайын саған,
Ол, адамның еди адамы.
Не жигитлер әкеңе яран,
Жұрт танийды жақсы таманын!

Ондайлардың орны бөлек ғой,
Душпанын да сыртынан саймас.

Жигит еди алагөлеклеў,
Жигирма бес жаста еди саррас.

Қызыў иси тартпасын салқын,
Әке әрманларын ушластыр.
Бас ушында „шырақлар“ жансын,
Жас кәбирин гүл менен бастыр...

...Әкең менен аўыр-жеңилди,
Бирге қолласқан
Мына, —
Мына қолларым менен,
Оны, қыймасымды көмип атырман!!!

Сести „тық-тық“ беллердиң нышлы,
Жүреклерди ләрземге салды.
Қас қағымда әкең тап мисли,
Дүмпешикке айналып қалды...

Улым!
Жалғыз тилегим тағы,
Болсын сенде дослық, әдалат,
Инсанлықтың алтын таж-тағы,
Жан әкеңнен саған, —
АМАНАТ!!!

1977-жыл.

ГҮҢГИРТ ТҮСЛИ КӨЗ ӘЙНЕГИҢНЕН..

Гүңгирт түсли көз әйнегиңниң,
Аржағында күлген жанарың:
Мисли думан ишинде едим,
Тоқымлаңған тайдай жабағы,
Жүрек туўлап,
Сулқ түсти тағы...

Гүңгирт түсли көз әйнегицнен,
Жүзим қара болып көринер.
Аяғыцның асты ойлы-дөң,
Барлығына...
Барлығына бийпәрұасаң сен!

...Болмасам да айбат шеккен шер,
Айтпа, сағал болып улыўды.
Айналаңда жортар „бөрилер“,
Неге сениң,—
Неге сениң көзиң жумыўлы?!

Геўгим тартқан көз әйнегицнен,
Жанарыңды көре алмайман мен...

1977-жыл, июнь.

БӘХӘРДИҢ ЖЫЛЛЫ ЛЕП САМАЛЫ ЕСТИ.,.

Бәхәрдиң жыллы леп самалы ести,
Айырықша ләззетке бөлеп жанымды.
Сыңқ-сыңқ күлип акқан булақтың сестги,
Еслегер бота көз сол нәзәлимди.

Алыстап ынтығып қарайман тез-тез,
Бийик төбелерден қуяшлы кешге.
Интизар көзлерим қадалса бир гез,
Қапталға тайсалып кетерең әсте.

Булақтан сылдырлап ағар тынық суў,
Жүректен жай алған сол нәзик күлкиң.
Ығбал соқпағымыз болмағай бурый,
Жайпасын муҳаббет гүли, Сүйиңклим!

1972-жыл, апрель.

ТИЛЕК

Қосығымды енди қайтып,
 Жүрегіңе тоқыма?!
 Шарпылмаспан,—
   буннан артық,
 Көзлериңнің отына...

Өмир деген шалқар теңиз,
 Туўлап атыр шайпалып!
 Бағдары жоқ хәм ескексиз,
 Жүзер,—
 Сен минген қайық...

1978. жыл,

БӘХӘР ХӘМ СЕН

Бәхәр, сениң сулыў жанарың,
 Жүрегимди турар қыздырып.
 Наз хәйкелин тақтың жананым,
 Тек, сырғыцнан бақтым шулғынып.

Хүрден ағла қәдди-қәўметің,
 Бурынғыдай күлип киятсаң.
 Инам егер едим, хәммесин,
 Бул дүньяда нени унатсаң.

Сени сүйиў уллы гәнийбет,
 Қушағыңда талсам туншығып.
 Мухаббетти жүрмен әдиўлеп,
 Етежақпан, оған қулшылық.

Толқыңлапсын назлы күлкіңнен,
 Бәхәр тоқып қурған шымылдық.
 Ақ тамағың тур-аў, бүлкілдеп,
 Алмадайсаң пискен уўылжып.

Отырыппаң жұлдыз жамылып,
Әх, арыў кыз! Көзде қунқарым.
Таңларымыз атар тамылжып...
Бәхәр, бахтым, сен кел, шақарым!

1977-жыл. апрель.

„ҚЫЗЫҚ...“

Кеўиллерге жуўық нәрселер,
Гейде жүдә,
Суўық нәрселер.
Бетлеримиз шимиркенбестен,
Дермиз оны, „қызық нәрселер“.

Қошқарларды дүгистиремиз,
Өшестирин,
„Ур-ха-ур“ курып.
Әзизлигин айгып жүремиз
Күлемиз-аў,
Неге күлемиз!—
Майырылса, шақы омырылып.

Үйрегемиз қусты, ийтлерди,
Аң изине сөйтип саламыз.
Жараланған кулап-кийиклерди,
Көрген гезде заўықланамыз.

Сахна...
Екеў жүрсе арпасып,
„Қызық“ десип, киршик қақпаймыз.
Отырамыз, кеўлимиз тасып,
Нәкәслыққа қол шаппатлаймыз!..

Әх, нетерсең!..
Пейли-ықпалы,

Бузык адамлар.
Усылардын неси кызыкты,
Кызык адамлар!!!

1979-жыл, май.

АДАМ БОЛАЛМАЙ-АК КЕТТИ ОЛ...

Сөз тыңлатып, шар тәрәпинне,
Барган жерин той-думан етти.
Бәлент болды мәргөбөсн де,
Созган жерге қолы да жетти.

Дәўран сүрдн,—
„Бардики-бардай“,
Соңша байлық бойына сиңди.
Машиналар,—арғымақлардай,
Не қыйлысын әрмансыз минди.

Көл нәрсеге жетсе де күши,
Туўыры бир тугалмады жол!
Бәрнен де өкпнншлпсн,—
Адам болаалмай-ак кетти ол!..

1979-жыл, октябрь.

ТЕК „АҲ“ УРАСАҢ!

Бойыма сен шырматыласаң,
Ессиз ғана сүйетугындай.
Сөйтесең де,—
Тек, аҳ, урасаң,
Жүрекеңең күйетугындай...

Неге жанып, неге күймөснп,
Шын кеўилден ҳеш тил жармайсан.

„Сүйемен“ деп, „Бахытлыман“ деп,
Тек, өзинди, —
Тек, өзинди алдап-арбайсаң. ?

Талпынсаң да маған қаншелли,
Сонша ұзап баратырыпсан.
Қайтпассаң хеш!
Бұл пешанама,
Күйік үшін...
Күйік үшін жаратылылсаң!

Сондай татыў жүрсек те жасап,
Кеўлимиздің шалсақта ығып,
Бир-биреўди сүйе алмасақ,
Сенің,
Менің,
Бахытсызлығым!..

Ессіз ғана сүйетугындай.
Қушағымда шырматылсаң,
Жүректенің күйетугындай, —
Сөйтесең де, тек, ақ урасаң!

1979-жыл, май.

* * *

Дәрья,
Ийрим таргар, туўлайды ағыс,
Ылақ ойналғандай тапланды қамыс.
Хәрғиз умыт болмас...
Бундай азаптар,
Таң сәхәрде күшикледи жолбарыс.

Баласына тасып услаған аўын,
Ықтырмасы болды, сыңсыса даўыл,

Жыллар өтті...
Сол қартайған анасын,
Дүт тоғайда таслап кетті тас бауыр!

1975-жыл.

АШЫҚЛЫҚ...

Кеше сени көріп шадландым,
Жанатуғын бахтым бар екені
Суудан кеуіп жатқан аңғардың,
Ағатуғын уақты бар екен...

Сен бір кирмей кеткен бағлардың,
Сарғайғанды жапырақлары.
Гүзде геллекленген таллардың,
Бәхәр келсе,
Шығар нарттары.

... Келіспейди маған қайқылық,
Сезімлерім кемик пордайсаң.
Киятырман, сымдай тартылып,
Нәзеріңди сала ғойғайсаң...

Айыплыман, —
Гәптің утырын,
Таппай, мәзи бағыппан ыққа.
Жүрегіңе жол салыу үшін,
Бара алмадым жағымпазлыққа...

...Кеше сени көріп шадландым,
Жанатуғын бахтым бармекен?!
Суудан кеуіп жатқан аңғардың,
Ағатуғын уақты бар ма екен?!...

1977-жыл, 30-апрель.

ДӘРҰАЗШЫ

Дуйым журтты қалдырып тәсийн,
Аяғыңда геуишсиз мәси.
Көзін таңып өрмелер жылдам,
Ала жиптің үстінде қылдай,
Шай сестіше елигі сондай,
Шар базарда дәрұазшы ойнар...
Табжылмас хеш, мықлы бақанлар,
Дөгерегі халқа жасалған.
...Шуұлап қоя берди аламан, —
Қолдан кетти ұзын қада да.
Тынды бирден сесті де найдың,
Дәрұазшының халы неғайбыл...
...Кәдемимиз басылса жансақ,
Биз ғапылда жанамыз-жансақ.
Керек-ак той, епшилдик аз-маз,
Турмыс бизге қурылған „дәрұаз“.
Көкирекке қуйылып „сазлар“,
Дәрұазшыға бола гөрің ярі!

1977-жыл.

ӘРМАН

Толқыннан, толқынға-толқынға,
Қайықлар баратыр өрмелеп.
Шоршынба, жүрегім, шоршынба?
Дауыллар жулқынар, берме ерк.

Тынбасам жетермен жиғаға,
Талмастан ескекті есемен.
Шарқ урып ушыұда шағала,
Теңізден сирә ұаз кеше ме!

...Өмирде әрманлар портына,
Асықтым,

Көринбес „жер“ ете.
Толқыннан толқынға-толқынға...
Өрмеле, қайығым,
Өрмеле!!!

1975 жыл, декабрь.

СҮҮРЕТ

*(Қыдырбай аға Сыйынов Қарақаллақ
сүуретлеу искусствосындағы дәслепки
қарлығаш еди..)*

Басқа журттың топырағында,
Өз елимнің көрдім жамалын.
Жутқан яңлы болдым мен сонда,
Еркелеп бір ескен самалын.

„Сүүрет“, —дей де алмайман, шыным,
Ауылыма болдым келгендей.
Ийнсн ана топырағымның,
Көкірегеме шым-шым енгендей!...

* * *

...Қызлардың ләм кирликлеріндей,
Кистип, —
Нәзик дүрия қаққанда:
Қосыққа сыймайтуғын сезімлер, —
Дуўтарға және перде таксаң да, —

Бул өмирде шертилмейтуғын,
Намаларды сөйлеп береді.
Сүүретлеріңди хеш өлмейтуғын,
Талай әуладларың көреді!..

Бар гөззаллык сен барда ояў
Бир толы Ай едиң түнлерге.
Жүрек қаның болған ғой
Бояў, —
Таң нурына, қызыл гүллерге!!!
Айтатуғын, —
Мақтаныш қылып,
Уя болғансаң туўған жериңе!
Ашық еди толы журтшылық,
Сениң салған сүүретлериңе!!!

Июль, 1979-жыл.

ДОСТЫМА

Бир уяда өскен сунқардай,
Бир аўылда ержеттик бирге.
Дуўтардағы қос жинек тардай,
Айлы түнде сыр шерттик бирге.

Ақ тақырда жуўырыстық қанша,
Бөйгидеги тулпарлар яңлы.
Дада гүлині көзимиз шалса,
Кеўнл шалқып боларек шадлы.

Дәрья бойын тылбай шарладық,
Қалың тоғай, шатлы жигилдик.
„Қара көл“ деи сүзгенде балық,
Төбемизде шырлар дигилдик.

Отырап ақ жамылса таңда,
Қуўаныштан жайнар жүзимиз.
Тым-тырыслық. Келермиз алға,
Қар бетинде қалар изимиз.

Өткен күнге көз салсақ шолып,
Талпындырар келешегимиз.

Халықтың сүйген уллары болып,
Өмирде де қалса изиміз?!

1971-жыл, декабрь.

ИЙТ ҰАҚҚЫНДА ҚОСЫҚ

Ийт, деген ат саған миясар,
„Бөрибасар“, буны уғасаң.
Келгенлердің бойына шапшып,
Көзлерің ақшыйып,—
Шабаланып үрип шығасаң.

Минезиңе қанық адамлар,
Қалтасына салып келер нан.
Изетің мол бул ашналарға,
Бос келгенге пейілің дым тар.

Хожайының тапқан аұыңнан,
Дәм татса да бетер жаұыңнан.
Үрғишлігің ушыи унатар,
Сатыұға да гейде қайымлар.

Әлле неткен биреулер,
Тумсығыңа дорба илдирип,
Жетеклеп жүр қарғы баұыңнан!

Нәпсиң қызыл тұлқи, қуұасаң,
Күшик емес, „шайтан“ туұасаң.
Не десе де, десиң дегенлер,—
„Ийт“,— деген ат, саған миясар!

1976-жыл, декабрь.

ЖУУАН

Нәзеримнен ізлеп жубаныш,
Көзлеріме телмірме мұдам.

Кеўлим мениң бир ғайры нағыш,
Кеўлиң сениң сөйләмес думан...

„Сүйшклім!“ деп жазыһсаң хатты,
Ләблеримди дегенсең „набат“.
Эрмаңларың оғыры татлы
Ышқы бизди етер ме абат?

Неге керек, сөншелли һалыш,
Неге керек, сөншелли гүман...
Нәзеримнен изләп жубаныш,
Көзлериме телмирме мудам!

* * *

Қосықларың тапты ийесин, —
Жүрегіме көшти сөздирмей.
Ойларымда жоқ еле шешим,
Еглерермен,
Бакшаңа кирмей.
Тилим бармас!
„Кет!“ деўге аўлақ,
Жатсынбайман,

Ышқы-һиғәңди,

Көкирегиңнен жарыла жазлап —
Ағылажақ сөздем вуқанды.

Оттың-суўдың ығына түстим,
Биз басқаға яр ек, „әсир“ек. —
Бүй деп жуўап жазыў дым мүшкил,
Онда саған дарыр хәсирег...

Басқа қыздан бахтыңды изле,
Тода-тода „куўлар“ ушады.
Иләжсызбан,

Етпегил, гийне,
Инкарыцнын бәнтдур кушары!!!

1976-жылы, апрель.

КОСЫҒЫМА

Жүреклерде буйыгып жатқан,
Сезимлерге ушқып болып тий.
Куяштай бол, шугласын шашқан,
Сулуўлықтың бар липасын кий.

Сыңғырлаган гүмис күлкидей,
Ләззет әйле, қосығым жанға.
Оқығанға тийме түрпидей,
Сырлы саз бол, жуп жипек тарда!

1973-жылы.

КӨРГИМ КЕЛМЕС...

Бир-бирине қылаплық жасап,
Адамлардың „түлки“ болғанын,
Таңылғанын, сөзлерге насақ,—
Жақсылардың күлки болғанын
Көргим келмес!...

* * *

Пәс тутпасын адам-адамды,
Ҳакыйқатлық бәркулла,
Жеңсин!
Кеўиллерди,—
Гейбир, қараңғы,
Ашпақ нурлар жуўып жиберсин!

АҰЫР

Мың гиддимаң болсадағы тас
Мың салмакы болса да тауың.
Көзден тамған жуп тамшы жас,
Бәринен ауыр!..

1979-жыл, октябрь.

ОНДА БӘХӘР ЕДИ..

Онда бәхәр еди...
„Кууаныш жарма“,
Халласлап агады, жиһуалы ағыс.
Онда, айналда сендей қыз бар ма,
Көз алдымда едің таранған тауыс!

...Сонда хат жолладым саған сәрбиназ,
Жүрегимди ышқың шұлғытқан қашпан.
Өзгеринти пасыл, үй бетінде жаз,
Илхам дарытыпты суу алған жасқан...

Қуштар болмасам да гезенделикке,
Жаяу сегбир тарттым сол бир жыллары.
Әрманым,— жолдасым қалмадым жекке,
Алдымда ырғалды бағлар мийуалы!

...Және бәхәр келди, шарқ урар қуслар,
Бағлар қушағында гүлдер етер наз.
„Жолымды торыды демегиа сырттан“...
Буны жүрегимнен сораң сәрбиназ!

1975-жыл, 16-март.

САМАЛ ҚАҚҚАН АЗАҢҒЫ ШЫҚТАЙ..

Бар үмитим жоққа шықты, ушты қуйындай,
Сезимимди сезиниуден, тандың ба, енди?!

Өрманларым шашаўлаптан таң жулдызындай,
Жүрегинде сап ышқымнан қалды ма белги?!
Жапарыңды тек бәлентке қадап арыўым,
Гиннәратсыз ойларымды кеткенсен уқнай.
Күттим жүрегинде ышқы оттай жапыўып,
Ышқың сениң, самал қаққан азапғы шықтай...

...Өкпишлп,—

Жүрдик бир гез қызыққа батып,..

Тәғдириме налынсам да сол да ығбалым,

Сүттен де ақсаң, кетсеңдағы қайғыға

шатып,—

Қосықларым, сен ҳаққында әзиз дилбарым!

ТӨРТЛИКЛЕР

Ақкуў пәрлеринен тақса да гарға,

Енер „дүбелейде“ қаралығына.

Уллылар басында болса да ғаўға,

Дунья бас ийеди даналығына.

* * *

Бәйгиде сүрнигип майырылды жорға,

Еки көзи мисли от болып жанды...

Қаршыға ғапылда оралды торға,

Шыңларға шарықлап ушыўдан қалды.

СЕН НӘЗӘЛИМ ҚЫЗСАҢ...

...Сен нәзәлим қызсаң шынныңда,

Жигитлерди хуўштан айырған.

Қасларыңды айтсеп қыйылған,

Қарашығың түплек жабылған.

Нәүше гүлсәң, қызсаң өспирим,
Жүрегинди нелер қытықлар.
Шаң қонбаған гүлдердей жүзің,
Адамларға ләззет ұсынған.

Саған қызық, телмирискен көзлер,
Жүрегинди жүрер ойнатып.
Жандырады—
Бар сондай гезлер,
Таслауы да мүмкин тоңлатып!

Көшпе булыңлар гейде жаўмайды,
Тек, бүркейди күннің дийдарын.
Қыялыңды нелер таулайды,
Өткінші ышқ,—түнек дилбарым!

Жолы оның қылдай жинишке,
Көзсіз болсаң, қыйындур қалың...
Арыўлардың орны бийикте,
Гөззаллығы мына дүньяның!..

Май, 1976-жыл.

МЕНИҢ МУҲАББЕТИМ

Сен ҳаққында ойларым шийрин,
Бәхәр паслы, бир мийўели бағ.
Сырым нәзик, қанады мийрин,
Кеўилиңе түйме етип тақ!

Жүрегимнің сан мың толқыўы,
„Тештек жая“ тың аққаны булқы!
Жапырақларын жуўып таллардың,
Көк майсада тунғаи мерўерт шық..!

Шөлиркедим ышқына нағыз,
Жүрегимде ғыждады әптап.
Саған деген ықласым ха, қыз,
Кеуилимде гүл киби аппак!

1976-жыл, октябрь.

АҚ КӨЙЛЕКЛИ „ПЕРИШТЕМ...“

Хош қылықлы кызсаң сүйиклим,
Сен дегенде болдым серлирек.
Жантаспастан шетлеу қыйыстың,
Ақ көйлегін барар желбиреп...

Көзлериміз түйісер бір гез,
Жүрегимде шақмақ шағылар.
Нәзерімнен тайсаласаң тез,
Кирпиклерің тез-тез қағылар.

Алып қойып жүрек гилтимди,
„Хәмириме бағындың“ дейсең.
Сығырлаған гүмис күлқинди,
О, қаншама сағындым дейсең?!...

...Мен гүзеттім сонда таңларды,
Жасыл хәрем, сен отырған жай.
Тербетілген майда таллардың,
Арасынан сығалайды Ай.

Кел, сүйиклим!
Ауыл бағына,
Кеште сейил етейік жаным.
Түсінсейік ышқы сазына,—
Тек, өзіңсең менің ығбалым!

1973-жыл, апрель.

ОИЛАРЫМ СЕН ХАҚКЫНДА

Ағар суўлар, ағар тынбастан,
Шырайланган жасыл жағыслар.
Ағар суўлар, ағар тынбастан,
Қыялларды тартар ағыслар.

Тукым төгер гүллер гүздеги,
Батар күнлер, таңлар атады.
Көз алдыңнан көшлер днзбегн,
Әстен жылжып өтип жатады.

Жыллар өтер, изли-изинен,
Өмирдин ҳеш өзгөрмес заңы.
Солар гүллер,
Бирак, тубинен
Жаңа нартлар көгерер тағы.

Ыргалысыл нәрўан қамыслар,
Самал ессе нама шалады.
Кеўлимдеги өшпес нағыслар,
Эҳ, қыз!
Сени еске салады...

* * *

Алыслардан көзге шалынған,
Көзлериме ысық шок таллар.
Жаз,—
Далалар шыққа малынған,
Аўыл таңы қаншама гөззал.
„Гентек жап“ тын жасқасын таўып,
О, арзыўлым күтгим қаншама!
„Ал—дейсең бе,—басқасын таўып,—
Көп,—дейсең бе, гүллер бақшада“.

Шекериннің сынғыр-сынғырын,
Қалды мине, қулағым шалып.
Ийбе сақлап келерсең, хұрим,
Ийінағашты ийнице салып.

Мәш ағызды бөлген соқпақтан,
Жилуа менен өттің нәзәлим.
Гүналыдай қалдым қыйпақпан,
Қыя бақтың,
Бәлепт нәзерин.

Қырдың қоңыр кийігін яшы,
Отлы көзің тур-ау, мөлдіреп.
Жүрегімнің сен шерттің тарын,
Кеулім мумдай кетгі елжірсең...

* * *

Әйнегінің кешкі жақтысы,
Сыйқырлы бір күшке мегзейди.
Үйіңіздің „үлкен“ сақшысы,
Жатты көрсе жаны төзбейди.

Мени саған айдап апарған,
Тәбияттың күші—жел емес.
Шадыман бир,—
Толып-тасарман,
Мендей ашық болмағандай хеш!

„Қызыл перде“ мисли қызыл шоқ,
Көре алмай тұрыппан налып.
Сен хакқында ойлапман тек,
Шық сейилге,
Кел, яр, ояныл?!
.

Мисли „каракшыдай“ алаклап,
Аўыл сыртыл айландым жалғыз...
Ылайланып ағар „Тентек жап“,
Ағыслары, тынбайды хәрғиз...

СОНДА...

Иким Шүқирбайға

Бәхәр келсе, хәтте түр енер таска,
Жердиң сийнеси де босай баслайды...
Ғаўқылдасып,—
Жалаңбасланып, қуяшқа,
Дийханлар йошланып кәдем таслайды.

Бундайда әкемиз сирә тынбайды,
Еди, анамыз да мийнетке қайым.
Олар перзент ушын жанын қыйнайды,
Бизден үмит күтер, үлкейген сайын.

Әкемиздиң болды сондай уғымы,
Өмирде қарамас еди сүүретке...
„Несине гәп етип отырман буны!“
Сонда қызықлар көп еди-аў,
Үй бетте!..

Аспанда пәл-пәллеп,
Зуўлап,
Қалқыған,
Қуслар қуар еди ойын базарын,
Үйимизде шадлық оты шалқыған,
Бәхәр,—
Онда бәхәр еди, қарағым!

Қозыдай ойнақлап, секек агарек,
Көкиректи кернеп тасқын қуўаныш.

Жарыспаққа суўға көсек атарек,
Жүзсек, ийрим тартып, иркеди ағыс...

Әх, несин айтасаң...
Кустай шарқ урып,
Тәшүишсиз жасарек, қызық мол еди.
Жақсы түслер көрип,
Жорысып жүрдик...
Көкпрегимиз әрманларға толы еди!

Өмир—дәрья,—
Изде қалған ол туслар.
Бәхәр, жаз паслы өтип,
Гүз де жетипти...
Биәң хәўлидеги
Уялас куслар,
Қашшан, хәр тәрәпке ушып кетипти!...

1974-жыл.

* * *

Сирә-сирә, таппадым тақат,
Қыялларым қанат қомлады.
Үй бетіңе баслады мени,
Аўылыңның арба жоллары.

Тас төбемнен дөнип турыпты,
Аўылыңның көгіс аспаны.
Нәзеримде,—
Маған суўық дым,
Адамлардың көз қараслары.

Қоймас, қоймас!
Жүрек шулғыўын,—
Шала өкпемен,

Таппайман дамыл.
Шақырады,
Жарық жұлдызым,—
Интizarым... „Бесинши аўыл!..“

1976-жыл.

ЖЫЛАМАСЫН, БАЛАЛАРИ

(1979-жыл, Халық аралық балалар жылына бағышлап.)

Әуел бастан, пейли тарларға,
Тарлық етип келди,—
Бул кең жер!
Канәәтсиз,—қолыңда барға,
Бунша,—
Урыс қумар үлкенлер!..

Олар, салар әжел қармағын,
Ұйран болар кеуил ханалар.
Сум урыстың тартар зардабын,
Ортада тек,
Баллар, аналар!

Кетип атты,
Жазықсыз өлип,
Кетип атты, талып өзеклер...
Бул дүньяға, тек жаңа келип,
Көзин жаңа ашқан бөбеклер!

Олар менен бир туўылып ғам,
Егизегин жалмап,—жерледі...
Болса егер,

Тек, бир үзим нан,
Үзилмес те еди-аў демлери!

Раўажланған бираз еллерде,
Тилеңшилик етеди олар!
Көз жаслары айналып селге,
Жылаў мепен өтеди олар!..

Қанша әрман, жулдызлар сөнди...
Буны дүнья умытар ма?
Ҳеш!..
Жетер, жетер!
Хорламаң енди,—
Бурын, көргенлери аз емес!

Ақыл-хуўшы, естияр жанлар!
Бүлинбесиң,—
Мына, жер шары!
Бунда, миллиард нәрестелер бар,—
Жылатпаңлар!
Жылатпаңлар оларды!

1979-жыл, октябрь.

МАЗМУНЫ

Анам айтар еди	3
Адамның кеўили	5
Сен яр, қайтып кел?!	5
Шыпакерлер	6
Музалар	7
Хат	8
Қорсынышы	9
Жатғызлық (Баллада — эссэ)	10
Ауыл таңы	15
Университет алдындағы ойлар	16
Менің сөйлер жүрегім	17
Материклер тутасын атыр	18
Қызғаныш	19
Саған арнап	20
Майсалар ырғалған соқпақтан	20
Жыл менен хонласыў	21
Мен жигирма бестемен	22
Жилўа	23
Жадыран тур ана табиат	24
Кел арзыўлым, бол маған пішме?!	24
Түнгі нағишлар	25
Сен туўылдың	25
Аманат	26
Гүнгирт түсли көз әйнегішпен	27
Бәхәрдің жыллы лев самалы ести	28
Тилек	29
Бәхәр хәм сен	29
„Қызық“	30
Адам боладмай-ақ кетги ол	31
Тек, ақ урасаң	31
Дарья ийрим тартар	32
Ашықлық	33
Дәрүазшы	34
Әрман	34

Сүүрөт	35
Достыма	36
Ийт ҳаққында касык	37
Жууап	37
Косыгыма	39
Көргим келмес	39
Ауыр	40
Онда, бәхәр еди	40
Самал каққан азаны шыктай	40
Төртликлер	41
Сен нәзәлим кызсан	41
Менң муҳаббетим	42
Ак көйлекли „дериштем“	43
Ойларым сен ҳаққында	44
Сонда	46
Сирә-сирә таппадым тақат	47
Жыламасын, балалар!	48

На каракалпакском языке

Хамиза Даулетназаров

ПИСЬМО

(Стихи)

*Издательство „Каракалпакстан“
Гукус—1980*

Редакторы *Ш. Сейитов*
Художник *К. Нажимов*
Худ. редакторы *И. Қыдыров*
Тех. редакторы *Э. Алламурапов*
Корректоры *А. Әбдираманова.*

МБ 732.

Тергүге берилген уақты 27/Х-1979-ж. Басмұға рұхсат
етилген уақты 21/І—1980-ж. Қағаз форматы 70х90^{1/32}
Көлемі 1,625 баспа табақ. 1,9 шортан баспа та-
бақ 1,5 есан баспа табақ. РК 30065 Тиражы 3000.
Бақасы 15 т.

„Каракалпакстан“ баспасы. Нөкис қаласы,
К. Маркс көшесі, 9

ҚҚАССР Баспа, полиграфия хәм китап саўдасы
ислері бойынша баскармасының „Правда“ нын 50 жыл-
лығы атындағы Нөкис полиграфкомбинаты, Заказ 518.